

Budova jihlavské Střední policejní školy patří v krajském městě samozřejmě k nepřehlédnutelným: dobrá péče, již jí věnují její majitelé, je na první pohled patrná. Ale v jihlavských ulicích se nedají přehlédnout ani dočasní obyvatelé školy, její studenti, převážně ti, kteří sem na rok přicházejí do Základní odborné přípravy.

Denně se totiž přesunují z ubytoven na vyučování, v poledne pak zase do jídelny, jež sídlí na zdejší okresní policejní ředitelství, večer zase domů, na ubytovnu... Pár stovek policejních uniforem ve městě navíc k obvyklému stavu, to je znát.

Jihlavská škola se však snaží, aby nebyla k přehlédnutí ani jinak. Samozřejmě, že devadesát, pětadevadesát procent její aktivity je zaměřeno dovnitř, na vlastní výuku a kurzy. Ale už tradiční součástí jihlavského společenského života je i jedna akce, již Střední poli-

Jízda zručnosti dá řidičům vždy co proto

TUCET
je už tradice

Chvilce soustředění před startem...

cejná škola věnuje stálým obyvatelům města. Civilistům.

Jmenuje se Řidič Vysočiny a letos zjara se uskutečnila v krásném okolí malebného města už pojeďnácté.

„Většina našich aktivit byla vždycky určena dětem: rok co rok děláme Dny otevřených dveří, Dny s policií a podobně,“ vysvětluje zástupce ředitele jihlavské SPŠ plukovník Bc. Ing. Zdeněk Sadecký. „Ale jejich rodiče, tedy dospělí, zůstávali trochu stranou. A tak jsme přemýšleli a před časem jsme si vymysleli Řidiče Vysočiny.“

Nejde o žádnou rallye, natož pak o rychlostní silniční závod osobních aut, ale o pestrou a zajímavou orientační soutěž. Není určena žádným expertům, závodníkům, lidem s licenci, nýbrž každému, kdo má zájem se v příjemné společnosti pobavit, prověřit své řidičské znalosti a dovednosti, možná se i něčemu přiučit – a ovšemže eventuelně zvítězit. S policejní školou akci Řidič Vysočiny spolupřádají Jihlavské listy, renomované místní periodikum, jenž převzal nejen roli hlavního mediálního partnera, ale obstarává také nezbytné ekonomické zajištění soutěže, ceny a podobné náležitosti. Školu tudíž soutěž stojí akorát práci navíc – ale tu zdejší lidé dělají rádi a ochotně. K organizačnímu týmu možno připočíst několik dalších jihlavských firem, jež dle svých hmotných možností přispívají sponzorský. A pak ony nadšence ze Střední policejní školy MV, kteří se na organizaci velkého dne D (nebo spíše V jako Vysočina?) podílejí jako organizátoři a pořadatelé. Prim mezi nimi pochopitelně hrají učitelé a další zaměstnanci jihlavské SPŠ, ale svůj díl mají taky její studenti.

„Z toho faktu ovšem vyplývá jediné omezení, které podmiňuje přihlášky do soutěže: ani naši pracovníci, ani studenti Základní odborné přípravy se účastnit nemohou. Během příprav by mohli získat informace o trase a záležitostech nadcházejícího soutěžního ročníku, a tím být nepatřičně zvýhodněni,“ vysvětluje plukovník Schrek z jihlavské školy. „Velmi totiž lpíme na tom, aby soutěž probíhala regulérně, přesně podle propozic.“

Soutěžící o titul Řidič Vysočiny se mohou hlásit na základě výzvy v rozhlase a novinách, pokud projeví vážný zájem, dostanou i předběžná pravidla. Kompletní propozice a itinerář, jenž je provede po trati od startu až do cíle, ovšem obdrží až na startu samém.

„Trasa se každoročně mění, aby to bylo napínavé,“ zdůrazňuje plukovník Sadecký. „Ale upřímně řečeno je čím dál těžší ji vybírat. Snažíme se udržet soutěž poblíž krajského města, snažíme se, aby nebyla moc snadná, ale na straně druhé – taky ne moc náročná pro nezkušené jezdce.“

Letos se startovalo v Komárovicích, kde je asfaltová plocha někdejšího zemědělského letiště, jež dnes patří jihlavské policejní škole a využívá se na školy smyku a další šoféřské disciplíny, jež vyžadují bezpečný a uzavřený prostor. A cíl byl v Polné. Soutěžící vyjížděli na trať v minutových intervalech, přičemž žádná automobilová značka nebyla předem vyloučena – takže se na trati střetly i třeba trabant i porsche. A mimochodem, platilo, že lepší fáro zdaleka automaticky neznamená lepší znalosti a šoféřský výkon!

Faktem ovšem je, že Řidič Vysočiny má už

I trabant si vedl dobře: nejde o koně pod kapotou, ale kvality šoférovy

svoje stálíce, řidiče, kteří propadli kouzlu soutěžení a příjemné společnosti a hlásí se zcela pravidelně. Dokonce mezi nimi nechybí účastník, který vyhrál už několikrát a netají se touhou si výstup na stupně vítězů ještě zopakovat.

„Počet posádek se pohybuje mezi padesáti až sedmdesáti, což je vyhovující sestava, která odpovídá propustnosti trati,“ říká plukovník Sadecký. „Soutěží se ve třech kategoriích, v první se stanovuje absolutní pořadí, ve druhé mají svůj žebříček ženy a třetí patří smíšeným posádkám, tvořeným rodičem s dítětem. Potomek jede v roli navigátora, pochopitelně.“

V jádru jde o to dostat se z bodu A do bodu B, přičemž je stanoven časový limit: velice rozumný, jede se za běžného provozu a pořadatelé rozhodně nechtějí přispět k nehodovosti na území kraje. Naopak: jejich snahou je, aby se aspoň účastníci soutěže – ale i ti, kteří se o ní dozvědí třeba z doslechu anebo si o ní přečtou v novinách – zamysleli nad svými výkony za volantem a nad tím, jak znají a dodržují pravidla silničního provozu. Na ně je totiž zaměřena řada úkolů (letos jich bylo devět), které jsou nedílnou součástí soutěže a přísně a přesně se hodnotí. Kontroly na trati jsou převážně zjevné, dlužno u nich zastavit a splnit zadaný úkol – ale vyskytují se i kontrolní místa tajná. A tam se přísní komisaři dívají zvláště nesmlouvavě!

„Na naší cvičné ploše, bývalém letišti v Komárovicích, se tradičně odehrávají jízdy zručnosti, speciální sprint či slalom: při nich se měří čas a body naskakují,“ říká podplu-

Část účastníků ve chvíli odpočinku

Perla letošního pelotonu

Kamenem úrazu pro mnohé bylo poskytnutí první pomoci raněnému

A je konec: sláva vítězům!

ní provozních kapalin auta čichem, pohledem a hmatem, či písemný test z pravidel...

Za jedenáct ročníků se už pořadatelé soutěže z jihlavské Střední policejní školy MV poučili. Třeba v tom, že propozice i zadání jednotlivých úkolů musí být dokonale jasné, nepřipouštějící ani náhodou dvojí výklad. Na prvních ročnících se stalo, že nastaly i protesty a „odvolání k jury“. Většina posádek sice soudí, že podstatná je dobrá atmosféra a nevšední zábava, ale najdou se i lidé přirozeně soutěživí, kteří zcela propadnou vášni a velmi zatouží zvítězit. Nejen se zúčastnit.

„Takže jsme se setkali třeba i s drobnými podvádky,“ směje se plukovník Schrek. „Při kontrole na trati měla jedna z posádek ve voze prošlou lékárníčku. To je povinná výbava, o té ani silniční hlídka nediskutuje, rovnou dává pokutu. My jenom trestné body. Jenže když táž posádka dorazila do cíle, lékárníčka už měla záruční lhůtu v pořádku! Nám bylo jasné, že ji cestou stihli u pumpy dokoupit. Ale to jsou detaily spíš pro pobavení!“

Zrovna tak je prý náramně důležité, aby sečítání výsledků, když poslední „závodník“ projede cílem, proběhlo co nejrychleji. Napětí je velké, nervozita rychle roste. Ještě, že už jsou na světě mobilní počítače a vítězové bývají známi v několika málo minutách. A když je jasno a vavříny získali noví majitelé, následuje malé pohoštění a pak ovšem spousta debat a legrace. Jak říkají jihlavští, jde sice o sportovní událost, ale sport je při ní až na druhém místě. Byť jen o malinko. Prvotní je rovina společenská.

„Nepochybně má pro nás význam i to, že naši studenti, kteří se na akci podílejí, se tu

setkávají s lidmi, které by jinak nepoznali, a komunikují s nimi. Schopnost komunikace dnes mnoha mladým lidem schází a my to na našich studentech velmi pozorujeme. A i tohle je způsob, jak jim pomoci s nápravou,“ připomíná plukovník Sadecký.

Na straně druhé je pro civilní veřejnost zastoupenou účastníky soutěže příjemným poznáním, že policisté jsou úplně stejní lidé jako ostatní a když zrovna neslouží, může s nimi být i veselo. Za zmínku asi stojí, že absolutními vítězi letošního ročníku se stali manželé Vlastimil a Miluše Roupčovi z Telče – a že do cíle dorazili bez jediného trestného bodu! A o dobrém renomé akce svědčí třeba i fakt, že třetí v pořadí dojel náměstek jihlavského primátora Radek Vovsík se svým sedmnáctiletým synem – či skutečnost, že desátá příčka žebříčku připadla posádce tvořené hejtnem kraje Vysočina Milošem Vystrčillem a motocyklovým závodníkem Ivo Kaštanem. Ano, tím, co už osmkrát absolvoval po jedné stopě i Dakar. Pojede ho prý i podeváté – a taky na Řídiče Vysočiny se prý hodlá vrátit.

Připravit soutěž tak, aby za něco stála, není snadné, trvá to týdny, najezdí se stovky kilometrů, musí se najít trať, připravit podrobný itinerář, projednat vše s obecními úřady v místě startu a cíle. Zhruba padesát lidí z jihlavské policejní školy, zaměstnanců i studentů, má tak nemálo práce navíc. Ale prý ji dělají rádi a když jeden ročník končí, těší se už na další. Ten příští bude tudíž už dvanáctý. A tučť, to už je přece tradice!

Jan J. VANĚK
Foto Jiří NOVÁK
a archiv SPŠ MV Jihlava

kovník Sadecký. „Ale další dílčí úkoly čekají přímo na trase.“

Fantazie pořadatelů je v tom ohledu bohatá: jedná se třeba o výměnu pneumatiky, jež dá mnohým dost zabrat, na jednom z předchozích ročníků se soutěžilo třeba v hodu mobillem na cíl (zrovna vstupoval v platnost zákaz telefonování za jízdy, tak soutěžící vesele házeli do ošatky dřevěnou maketou mobilu – jak Cyrano svým širákem). Ale jsou i disciplíny náramně vážné: v jiném z ročníků pořadatelé nastražili na účastníky soutěže třeba fingoanou autonehodu. Vůz pohozený v lese, ranění kolem: docela nervák. Ale věc měla ještě jeden háček: zadání spočívalo v tom, že havarovanější automobil se dostal mimo vozovku, když se vyhýbal cyklistovi, kterého ovšem přesto srazil. Kolo leželo v pankejtě, zraněný cyklista asi deset metrů od auta. I tohle se v realu stává, ne že ne...

„A tam taky přišla leckterá z posádek k trestným bodům!“ vzpomíná plukovník Sadecký. „A moc se divili! My jsme přece lidem z toho nabouraného autáku poskytli první pomoc, bránili se v cíli při vyhodnocení. No jo, my na to, ale co ten cyklista? Jé, jaký cyklista? Nešlo nám o chyták, chtěli jsme lidi přivést k poznání, že nehoda nemusí být jen to, co vidí na první pohled, ale že může mít následky desítky metrů daleko...“

Letos na účastníky čekaly zase jiné úkoly: třeba vyhledávání autoklíčků poslepu, hladký rozjezd do kopce, odhad vzdálenosti, určová-